

NEROVNOCENNOSŤ – 5.časť

Samozrejme pre vás samých, keďže tá ľudská bytosť je vinná za to, čo sa stalo, hoci ste VY SAMI na ňu hodili svoj pocit viny, pre vás je nehodná toho, aby vo vzťahu k vám bola ROVNOCENNÁ a tak z tej pýchy nadradenosti voči tej ľudskej bytosti ju začnete vnímať ako MENEJCENNÚ ľudskú bytosť vo vzťahu k vám, práve preto, že ona zlyhala a takým strašným spôsobom sa previnila. Takto vám vaše ego a pýcha prepísali objektívnu pravdu a realitu toho, čo sa skutočne stalo.

Práve preto, že ste neprijali svoju ZODPOVEDNOSŤ za svoje vlastné rozhodnutie a skutok, ale ste prijali túto falošnú ilúziu vášho ega za objektívnu realitu, povýšili ste sami seba v svojej pýche nad tú ľudskú bytosť, ktorá prijala vašu ZODPOVEDNOSŤ.

Tým, že ste na túto ľudskú bytosť potom hodili svoj pocit viny vo vzťahu k sebe samým a zároveň aj vo vzťahu k tým ostatným ľudským bytostiam, ktoré tam boli prítomné, ste ju energeticky doslova vyhlásili ako MENEJCENNÚ a NEHODNÚ ľudskú bytosť, lebo ona sa pomýlila a ona urobila chybu.

A toto je uzatvorený kruh.

Ak toto, ľudská bytosť sama v sebe energeticky vytvorí, tak potom v tom konkrétnom živote to už nedokáže zmeniť, pretože nie je ochotná nieť svoju vlastnú ZODPOVEDNOSŤ za to, čo sa objektívne stalo a nie je ochotná priznať pred ostatnými, že to bolo jej vlastné rozhodnutie.

Ten kto to tej ľudskej bytosti nedovolí priznať, je práve jej PÝCHA.

Tá pýcha vám to nedovolí práve preto, že vám vytvorila falošný obraz o pokore ako takej a nahovára vám, že by ste sa pokorili, že by ste ponížili samých seba pred tými ostatnými ľudskými bytosťami, keby ste tú pravdu o tom, ako sa to naozaj stalo, priznali.

Takto vám sama PÝCHA zamenila obraz POKORY za pokorenie seba samých.

A práve preto to v tom konkrétnom živote neurobíte.

Paradox je v tom, že keď dokážete prijať ZODPOVEDNOSŤ za to, ako ste sa rozhodli, dostanete požehnanie SÚCITOM a práve ten SÚCIT vo vzťahu k vám samým, vám potom pomôže prijať tú objektívnu pravdu a realitu tej situácie, tak ako sa stala a vymazať ten falošný obraz, ktorý vám vaše ego podsunulo, aby ste to v tej POKORE dokázali priznať vo vzťahu k ostatným ľudským bytostiam.

Práve v tej energii milosti ODPUSTENIA, ktorá rozpustí pýchu, potom prijmete v POKORE práve tú skutočnosť, že ste sa pomýlili a prijmete aj to, že sa môžete myliť, že máte právo urobiť chybu, že VY nie ste viac ako ktokoľvek iný a že ste ROVNOCENNOU ľudskou bytosťou vo vzťahu k tým ostatným.

Dokážete potom prijať, že ani oni nie sú menej ako ste VY SAMI a tak ste navzájom ROVNOCENNÝMI ľudskými bytosťami.

A toto je uzatvorený kruh, v ktorom sa tá pýcha rozpustí v POKORE.

Keďže myšlienka je nástroj tvorenia a tento nástroj tvorenia vám bol daný všetkým ľudským bytostiam nerozdielne, tak práve skutočnosť toho, že ktorú myšlienku ako ľudská bytosť prijmete za svoju, tak to si sami pre seba v živote vytvoríte a zhmotníte.

Čiže keď budete ako ľudská bytosť presvedčená, že je pred vami jazero s blankytnou modrou vodou, tak naozaj vstúpite do tohto jazera a môžete sa potom od toho lepkavého slizu umyť.

Ak však v svojich myšlienkach uveríte klamstvu alebo slovám, ktoré sú vám podsúvané a v svojich predstavách si vytvoríte, že máte pre sebou rašelinisko, tak vstúpite práve do neho.

Toto je tá sila tvorenia, s ktorou tvoríte v súlade so svojou vlastnou Vierou.

Poviem vám to ešte raz.

Môžete sa rozhodnúť a veriť, že je pred vami jazero s blankytne modrou vodou a môžete doňho vstúpiť, aby ste sa umyli, ak však uveríte, že je pred vami rašelinisko s bahnom, tak naozaj do neho vstúpite.

Ak nikto nepríde, kto by vám podal pomocnú ruku, tak potom sa v tom bahne rašeliniska utopíte, pretože bez pomoci sa z toho bahna už nedokážete dostať von.

A to sú tie manipulácie.

Ak ľudská bytosť dovolí, aby bola manipulovaná a klamaná a uverí týmto falošným obrazom, vytvorí si sama v sebe presvedčenia a dogmy, ktoré potom ovládajú a riadia jej život.

Tie presvedčenia, predsudky a dogmy sú nesmierne silné a ľudská bytosť ich sama bez cudzej pomoci nedokáže v sebe zmeniť, aby sa vymanila z ich zovretia a pôsobenia.

Tieto presvedčenia, predsudky a dogmy jej potom zoberú SLOBODU.

Práve preto sa naozaj v tom rašelinisku nemôže voľne pohybovať a samú seba v ňom zatvorila na veľmi dlhý čas a častokrát sa potom stane, že tá ľudská bytosť v týchto presvedčeniach, predsudkoch a dogmách zotrvá nielen v tom jednom konkrétnom živote, v ktorom ich vytvorila a prijala, ale zotrvá v nich stovky rokov a teda niekoľko ďalších životov.

Je to tak preto, že potrebuje pomoc druhej ľudskej bytosti, ktorá ju odtiaľ vytiahne, ktorá jej pomôže vysvetliť, aby ona mohla pochopiť, že tie presvedčenia, dogmy a predsudky, ktoré prijala, boli falošné, že to boli klamstvá a manipulácie jej ega, pýchy a iných ľudských bytostí.

Toto zovretie je energeticky veľmi silné, pretože jej naozaj nedovolí sa v tom rašelinisku pohybovať a zároveň pri každom pohybe ona padá hlbšie a hlbšie.

Tie pochopenia a poznania, ktoré jej potom cez druhú ľudskú bytosť prídu na pomoc, sú ako to záchranné lano, z ktorého sa uplietli a ktoré jej táto ľudská bytosť hodí, aby ho mohla chytiť a ona ju potom odtiaľ vytiahla von.

Častokrát sa však stane, že napriek všetkej snahe, je to lano veľmi krátke, alebo aj keď je dostatočne dlhé, tak sa tá ľudská bytosť rozhodne a nechytí ho do svojich rúk a tak v zovretí týchto predsudkov, presvedčení a dogiem zostáva ďalší časový cyklus, až kým nepríde ďalšia ľudská bytosť, ktorá jej tú pomocnú ruku podá opätovne.

V tomto prípade je však potrebné, aby to bolo VEDOMÉ a SLOBODNÉ rozhodnutie tej ľudskej bytosti, ktorá je v tom rašelinisku zatvorená a ona sama musí VEDOME o túto pomoc poprosiť.

Je to tak preto, že ČAS ako taký dokáže rozpustiť časť tej pýchy ľudskej bytosti, aby ona potom o tú pomoc poprosila.

Častokrát je táto etapa vo vývoji tej ľudskej bytosti dlhá a trvá aj niekoľko životov, lebo tá pýcha rozmarnosti v nej vytvorila presvedčenie, že ona predsa nikoho nepotrebuje o nič prosiť, že ona predsa nikoho nepotrebuje, aby jej tu niekto kto je menejcenný, taký obyčajný „červ“ blahosklonne dával nejaké ODPUSTENIE a až keď sa táto energia tohto ZATVRDNUTIA tejto ľudskej bytosti rozpustí, tak až potom, je ona schopná o tú pomoc poprosiť.

Vtedy k nej naozaj príde energia MILOSRDENSTVA a to takou formou, ktorú tá ľudská bytosť dokáže vidieť a prijať.

V tomto prípade tu pôsobí energia MILOSRDENSTVA a MILOSTI ODPUSTENIA a práve táto energia MILOSRDENSTVA rozpúšťa tú energiu ZATVRDNUTOSTI tej pýchy.

Keby tá energia MILOSRDENSTVA tú energiu ZATVRDNUTOSTI nerozpustila, nikdy by tá ľudská bytosť o tú pomoc nepožiadala.

A toto je uzatvorený kruh, cez ktorý sa prostredníctvom energie MILOSRDENSTVA rozpúšťa ZATVRDNUTOSŤ.

Toto sa deje v spolupráci s rovinou vašich duší, pretože tá ľudská bytosť v tej svojej pýche a zatvrdnutosti nevidí, že potrebuje o tú pomoc poprosiť a práve preto cez rovinu duší energia milosrdenstva potom prichádza.

Udeje sa to potom v tom živote, v ktorom je to plán duše tej konkrétnej ľudskej bytosti, ktorá sa na úrovni duší rozhodla, že v tom konkrétnom živote sa pokúsi vymaniť a rozpustiť túto hlavu pýchy rozmarnosti, alebo aj iné hlavy pýchy.

Čiže toto je rovina duše, cez ktorú to milosrdenstvo prichádza a potom je už potrebné, aby konala, rozhodovala sa a prijala ZODPOVEDNOSŤ tá ľudská bytosť sama za seba.

Deje sa tak preto, že sú to naozaj nesmierne silné energetické zviazania, ktorými tá ľudská bytosť cez tie predsudky, presvedčenia a dogmy samú seba zviazala a zobrala si svoju SLOBODU.

Keďže ako ľudská bytosť to prostredníctvom svojich fyzických očí nevidí a ten vnútorný zrak má stále zaslepený, tak v tejto chvíli jej príde pomoc z úrovne jej vlastnej duše.

Samozrejme deje sa tak na základe dohody, ktorá bola uzatvorená pred narodením tejto ľudskej bytosti v rovine duší a vždy je to slobodná vôľa jej duše, že sa to tak udeje.

Ja som sa už rozhodla prestať počúvať ten has vo mne a tak som vstúpila do toho jazera a plávam tam, ponáram sa a je mi tam dobre. Všetko to, čo naozaj na sebe už nechcem, tak zo seba zhodím a tej vode dovoľm, aby to odplavila preč. Keď vystúpim z vody, som ako znovuzrodená.

Vnímam, že som nie len čistá po fyzickej stránke, ale aj v tom význame, že ma nič neťažá. Cítim ľahkosť na duši a zároveň vnímam, že je úplne v poriadku, že som sa niekedy pomýlila a že vôbec nejde o to, že sa nemôžem pomýliť, že musím mať vždy pravdu, že sa nemôžem pomýliť, teraz už viem, že sa môžem myliť a môžem si dovoliť si to aj priznať a je to úplne v poriadku.

Teraz už viem, že to môžem kedykoľvek povedať a nie som preto menejcenná ako tí ostatní.

Nie som ten malý „červ“, ktorého každý môže zašlapnúť len preto, že sa pomýlil.

Nie som menejcenná, ja som ROVNOCENNÁ.

Tá ľahkosť, ktorú v sebe mám, mi pomáha vidieť, že aj ostatní sa môžu pomýliť a urobiť chybu a je to v poriadku a ja nie som viac ako oni, môžeme ísť spolu ruka v ruke, aj keď sa mýlime a robíme chyby. Je to tak v poriadku.

Ja som pochopila, že môžem prestať súdiť samú seba, ale aj tých ostatných a môžem sa rozhodnúť akokoľvek a aj oni sa môžu rozhodnúť akokoľvek.

To ako sa rozhodli oni, je ich Zodpovednosť. Je to úplne mimo mňa. Ja s tým nemám nič spoločné a nie som povinná prijať ich Zodpovednosť za to, ako sa oni rozhodli.

Zrazu to proste viem, mám to v sebe, že to tak je, že to tak má byť a nie som povinná napĺňať ich očakávania a plniť ich priania, ja potrebujem prijať len na svoju vlastnú Zodpovednosť.

Keď som prestala mať strach z toho, aby som prijala svoju vlastnú Zodpovednosť, som rovnako ľahká a slobodná, ako predtým. To čo ma urobilo takou ťažkou, nebola moja Zodpovednosť, ale bola to Zodpovednosť tých druhých, ktorú som predtým prijala a na sebe nosila.

Keď si ponechám iba svoju vlastnú Zodpovednosť, nevytváram žiadne iné energetické prepojenia a väzby k tým druhým ľudským bytostiam.